

ЗОРНИЦА

СЕДМИЧЕНЪ ВѢСТНИКЪ.

Зорница ся издава всякой Четвъртъкъ. Цѣна-та за една година е едно бѣло меджидіе и половина, а за шесть мѣсеца три четвърти отъ бѣло меджидіе. Спомоществованіа-та трѣбва всякога да сѣ приплащени и да сѣ испрацатъ въ полицѣ, въ грунѣ, или въ пощенскы тѣмбры (пулове), Пѣмски, Прусскы, Русскы и Францускы, на Редактора-тъ у Американъ Ханъ въ Цариградѣ. Извѣстія сѣ вмѣстѣватъ по 2 гр. на редъ-тъ.

Година 3.

ЦАРИГРАДЪ, ЧЕТВЪРТЪКЪ, 4 МАЙ 1878 годѣ

Брой 18.

ЧЕЛОВѢКЪ НЕ МОЖЕ ДА СЯ ОПРАВДАЕ ЧРѢЗЪ СВОЕТО СИ ДОСТОИНСТВО.

Богъ свидѣтельствува че человекъ е растлѣнъ въ вѣнчкы-тъ си пѣтица; и ако той свидѣтельствува *противъ* насъ, кой може да свидѣтельствува *за* насъ? Понеже Божіе-то мѣнѣе за человекскѣ-тъ грѣшность, негово-то осужденіе на человекскѣ-тъ повинность, и негово-то проглашеніе за злѣнѣ-тъ на грѣхъ-тъ сѣ толкозъ положителны и рѣшителны, нѣи не можемъ да сѣ оправдаемъ прѣдъ Бога чрѣзъ свое-то си лично достоинство или чрѣзъ нѣкаквы наши добры дѣла. Онова което Богъ вижда въ насъ, въ дѣла-та ни и въ сѣрдца-та ни, заслужва само наказаніе.

Суетно е да сѣ боримъ или да мѣмремъ противъ Божій-тъ сѣдъ. Той е Сѣдѣ-та на вселеннѣж; и той е толкозъ праведенъ колкото и самовластенъ въ сѣдове-тъ си.

Когато Духъ Святый даде духовно зрѣніе на человекѣ, той вижда това си състояніе. Когато человекъ сѣ убѣди за грѣхове-тъ си, той сѣ вижда какъ-тъ е, вижда сѣ такъ-тъ какъ-то Богъ го е виждалъ всѣкога. Тогава мѣнѣе-то, което той имаше за свое-то си достоинство, исчезува. Онова въ него, което по-напрѣдъ му сѣ виждаше добро, сега му сѣ вижда зло и той изгубва всѣкъ надеждѣ за спасеніе чрѣзъ свое-то си лично достоинство. Той намира че дѣла, усѣщанія, старанія, молитвы, въздержанія и другы подобны никакъ не го освобождаватъ отъ гризеніе-то на сѣ-вѣсть-тъ му, и че слѣдователно тѣ не могатъ да успокоятъ смутено-то му сѣрдце. Ако грѣхъ-тъ да бѣше само една болѣсть или само едно злощастіе, тѣзи повидимому добры нѣща бы могли да поосвободятъ человекѣ; но като грѣхъ-тъ е не само болѣсть но и вѣна, и като грѣшникъ-тъ не е само боленъ но и *осужденъ* отъ праведный-тъ Сѣдѣ, никое отъ добры-тъ му дѣла не може да му спомогне, нито да успокоитъ възбуденъ-тъ му сѣвѣсть. Той вижда неизмѣняемъ-тъ враждѣ Божій *противъ* грѣхъ-тъ, и не може да не треперя за прѣстѣпленія-та си.

Въпросъ-тъ: "Какъ да сѣ приближѣ при Господа?" не може да сѣ рѣши като сѣ относямы на лично-то си достоинство, на добры-тъ си дѣла, на молитвы-тъ си или на извършваніе-то на вѣнчашны-тъ религиозны обряды. Средство-то, по което можемъ да сѣ приближимъ при Бога, не може да сѣ опрѣдѣли отъ насъ. Богъ самъ го е опрѣдѣлялъ, и за насъ не остава друго освѣнъ да сѣ восплазуваме отъ него. Той е опрѣдѣлялъ това средство безъ да гледа на нашъ-тъ характеръ; или по-право да кажемъ, той го е опрѣдѣлялъ на основаніе че вѣнчко-то наше достоинство *не заслужава нищо* за оправданіе-то ни. Нѣкои много

сѣбѣкватъ като казватъ: "Азъ ще сѣ рѣши да сѣ молихъ усѣдно за дълго врѣме и вѣрвамъ че Богъ тогава ще мѣ приеме," и сѣ това показватъ че тѣ сѣ ослабиятъ на количество-то и на качество-то на молитвы-тъ си. Нанѣтънѣ нѣи трѣбва да сѣ молимъ Богу, но важно-то пытаніе е: "Какъ да сѣ приближѣ при Бога *за да мож да му сѣ молихъ*?" Вѣнчкы молитвы сѣ пристѣпны при Бога, и грѣшникъ-тъ трѣбва серіозно да сѣ пыта: "Какъ мож да сѣ приближѣ при Бога?" Божіе-то свидѣтельство опрѣдѣлительно и рѣшително казва на человекѣ: "Ты не си достоинъ нито приспособенъ да сѣ приближишъ при мене;" и кой-то мысли че той може чрѣзъ молитвы-тъ си да сѣ приспособи тѣи щото да може да сѣ приближава при Бога, той отхвърля това Божіе свидѣтельство. Нѣи трѣбва добръ да разбирамы че ако да прѣстанемъ отъ тѣзи минутѣ да не правимъ никакво зло, и да вършимъ за напрѣдъ добро и само добро, пакъ нѣи не цѣхмы да приспособимъ себе си за прѣдъ Бога; ако почнемъ сега да сѣ молимъ, и за напрѣдъ да не вършимъ нищо друго освѣнъ да сѣ молимъ постоянно, пакъ нѣи не цѣхмы да оправдаемъ себе си нито цѣхмы да сѣ приспособимъ за прѣдъ Бога. Никаквы молитвы, или чувствованія, или добры дѣла не могатъ да удовлетворяютъ праведный-тъ законъ Божій за мнѣжы-тъ ни грѣхове, или да умирятъ сѣвѣсть-тъ ни. Онова чрѣзъ което нѣи можемъ да сѣ приближимъ при Бога, и чрѣзъ което Богъ може праведно да ни приеме, трѣбва да е нѣщо вѣнъ отъ насъ; защото Богъ вече е осуждилъ всѣко нѣщо което е въ насъ.

Единъ человекъ веднѣжъ станѣ много загрыженъ за спасеніе-то на душѣ-тъ си и за примиреніе-то си съ Бога. Той почнѣ редовно да сѣ моли и да върши добры дѣла, и казваше си: "Навѣрно Богъ ще ми даде миръ;" но миръ не му сѣ даде. Тогава той нареди да има домашнѣ молитвы всѣкой день съ домочадіе-то си, и си мыслеше: "Навѣрно Богъ ще ми даде сега миръ;" но миръ-тъ не дойде. Най-послѣ той мыслеше че за да сѣ примири съ Бога, той трѣбва да нареди да има молитвенны събранія въ домъ-тъ си, и за това опрѣдѣли врѣме-то и покани сѣбѣды-тъ си да присѣдѣтвуватъ. Той сѣ приготви добръ за молитвенно-то събраніе, съчини си една хубавѣ молитва и ѣж научи наумъ, и си казваше: "Навѣрно чрѣзъ *това* ще сполучѣ примиріе; Богъ ще ми даде миръ сега." При вѣнчко това, обаче, миръ не му сѣ даде, и той бѣше почти въ недоумѣніе какъ да прави. Тогава дойде въ умъ-тъ му: "Чрѣзъ такыва работы не можешъ да сѣ примиришъ съ Бога; прѣдай сѣ на Христа и той ще извърши това за тебе." Той не забавно сѣ обърнѣ къмъ Христа и му

сѣ прѣдаде, и сѣрдцѣ-то му изведнѣжъ сѣ испълни съ миръ и радость.

Божіе-то Слово явно *показѣ* че нѣкой человекъ не *можетъ* чрѣзъ добры-тъ си дѣла и чрѣзъ лично-то си достоинство да сѣ приспособи за да сѣ приближава при Бога. "Не отъ правды-тъ дѣла конто сѣи сторили нѣи, но по своѣ-тъ сѣи милость той ны спасе," (Тит. 3; 5.) "Знаемъ че не сѣ оправдава человекъ отъ дѣла-та на законъ-тъ . . . защото отъ дѣла-та на законъ-тъ нѣма да сѣ оправдае никоя плѣть." (Гал. 2; 16.) Отъ това е явно че примиреніе то на грѣшника съ Бога не сѣ придобыва чрѣзъ неговы-тъ си заслугы. Въ неговъ-тъ характеръ нѣма никаква основа за миръ или примиряваніе съ Бога, по сѣрѣдственно или неосѣрѣдственно. Самото негово *приспособеніе* за миръ, е че той има нуждѣ отъ миръ. Не онова което той *има*, но онова, отъ което той сѣ *нуждае*, го привлича къмъ Бога. *Болѣсть-та* ни, а не здравіе-то ни, е което ны кара да търсимъ лѣкаря и да сѣ оставимъ на неговѣ-тъ грѣхѣ.

(Слѣдва).

2. ИСТОРИЯ-ТА НА ЕВРЕЙСКИЙ КАНОНЪ.

1. Гръцка-та дума *канонъ* (на кой-то первоначално-то значеніе е было *правъ прѣтъ*, послѣ *мѣрило*, и по-послѣ *правило*) сѣ употребява като събирателно име за да означава вѣнчкы-тъ книги конто Церква-та приема за боговѣдохновенны и конто слѣдователно служатъ като Божественно правило за вѣрваніе и поведеніе. Прочее, каноническы писанія сѣ о нѣзи конто сѣдържатъ съобщенія отъ Бога за человекѣ-тъ, и, по тѣзи причинѣ имать Божественнѣ власть. Тѣзи писанія може да сѣ поучителны, историческы, или размыслителны; но въ ещѣ-ность, тѣ всичкы-тъ открыватъ на человекѣ-тъ Божій-тъ свонства, и длѣжно-сти-тъ конто Богъ изыска отъ тѣхъ. Евренъ-тъ никогѣ не вчислявали между священны-тъ си книги свѣтскы писанія. Даже онѣзи, конто отричатъ каноническѣ-тъ власть на нѣкои части на В. За-вѣтъ, припознаватъ че Евренъ-тъ приели тѣзи части защото вѣрвали че тѣ были дадены отъ Бога.

Отъ Второзаконіе 31; 9-13, 24-26. 17; 18, 19, и отъ другы мѣста сѣ научавамы каквы книги сѣ каноническы, и какъ захванѣлъ да сѣ образува канонъ-тъ на Вѣтхый За-вѣтъ. Споредъ тѣзи Библийскы изложенія, каноническы книги сѣ онѣзи конто Богъ е далъ на человекѣ-тъ да имъ служатъ като правило въ вѣрваніе-то и въ поведеніе-то имъ; конто сѣ вѣрваны за пазаніе на Божій народъ чрѣзъ духовны-тъ му служители; и конто трѣбва да сѣ изучаватъ отъ духовны-тъ служители и да сѣ проповѣдѣтъ на людѣ-тъ, тѣи щото и единъ

и другы-тъ да знайтъ, и да вършатъ волѣ-тъ Божій.

Канонъ-тъ на Вѣтхый За-вѣтъ сѣ е образувалъ постепенно и по Божіе усмотрѣніе. Исторія-та на негово-то образование можемъ да разгледамы въ слѣдующы-тъ отдѣленія: 1) *Петь-тъ* книги Моисеевы; 2) *Историческы* тѣ книги; 3) *Пророческы* тѣ (въ по-точно значеніе на думѣ-тъ) книги; 4) и другы нѣкои книги конто можемъ да наречемъ *Пое-тически*.

Петь-тъ книги Моисеевы.

Петь-тъ книги Моисеевы сѣставятъ първѣ-тъ часть на Вѣдѣж-тъ. Въ другы-тъ книги на Вѣтхый За-вѣтъ тѣ сѣ наричатъ разнѣ, "Книга-та на законъ-тъ," (4 Цар. 22; 8), "Книга-та на за-вѣтъ-тъ" (4 Цар. 23; 2, 21. 2 Лѣт. 34; 30), "Книга-та на законъ-тъ Господень" (2 Лѣт. 17; 9. 34; 14), "Законъ-тъ Моисеевъ," "Книга-та Моисеева" или "Книга-та на Моисеевъ-тъ законъ." (Виж. 2 Лѣт. 25; 4. 35; 12. Ездра 6; 18. 7; 6. Нем. 8; 1. 13; 1).

Еврейскы-тъ названія на тѣзи книги сѣ само първы-тъ думы на всѣкъ книгѣ. Напрямѣръ, на Еврейскый първа-та книга сѣ нарича *Берашиосъ*, т. е. "Въ начало;" втора-та сѣ нарича *Велле Шемосъ*, защото тѣзи книга започенва съ тѣзи думы конто значатъ "И тѣи тѣзи сѣ имена-та."

Общепріеты-тъ названія, конто Гръцкы-тъ прѣводители на В. За-вѣтъ сѣ дали на тѣзи книги, сѣ произведены отъ сѣдържаніе-то на всѣкъ книгѣ. Първѣ-тъ книгѣ прѣводители-тъ нарекли *Бытіе*, защото тя описва начало-то или происхожденіе-то на настоящый порядокъ на нѣща-та; вторѣ-тъ книгѣ — *Исходъ* защото тя описва *исходъ-тъ* на Божій народъ отъ Египетъ и придружающы-тъ го обстоятелства; третѣ-тъ — *Левитъ*, защото извършваніе-то на обряды-тъ изложены въ тѣзи книгѣ было повѣрено на Левиты-тъ; четвърта-та книга е наречена *Числа*, защото тя описва исчисленіе-то на народъ-тъ; и петь-та — *Второзаконіе*, защото тя излага второй пѣтъ, ако и на кратко, законъ-тъ, и расказва за благодѣ-тъ конто народъ-тъ ще припечели ако го испълни, и за наказанія-та конто ще понесе ако го прѣстѣпи.

Отъ единъ вѣкъ насамъ тѣзи петь книги сѣ были подложены на строгы изслѣдованія, и нѣкои сѣ сѣ старали да докажѣтъ че тѣ не сѣ написаны отъ Моисея и не сѣ достовѣрны книги. Тѣзи опытанія, обаче, сѣ останѣли безплодны, и при вѣнчкы-тъ враждебны критики на нынѣшны-тъ врѣмена достовѣрность-та на тѣзи книги още стои на непоколебимѣ основѣ.

Колкото за въпросъ-тъ дали Моисей е писалъ тѣзи книги, не е нужно да поддържамы че той е писалъ всѣкъ думѣ съ своѣ-тъ си рѣкѣ. Моисей може да е диктувалъ тѣзи писанія на Исуса Навина или на нѣкой писаръ; и това мо-

же да обясни, ако такава обяснение и да не е пуждно, защо въ онѣзи книги за Моисея всякога ся споменува като за трето лице. Това може да обясни тоже пѣкон пѣща които ся споменуватъ въ сжщы-тъ книги за Моисея (Исх. 11; 3. Чис. 12; 3. Втор. 34; 10), които той самъ не бы писалъ за себе си, но които не бы заурѣтилъ другому да пише за него. Това може да обясни и послѣднѣ-тъ главѣ на Втор. въ коѣто ся расказва за смърть-тъ Моисеевъ. Свѣтъмъ въ-роятно е че ако пѣкой е писалъ подъ диктовкѣ-тъ на Моисея думы-тъ му и дѣла-та му, той бы намѣрилъ за прилично да пише въ свѣршкѣ-тъ на послѣднѣ-тъ книгѣ пѣщо за смърть-тъ Моисеевъ.

Тѣзи книги ако и да сж написаны отъ Моисея, можемъ да приедемъ че тѣ сж ся прѣгледали отъ Ездрѣ, който може да е прибавилъ пѣкон малкы обясненія, за да ги направи по-ясны за послѣдующы-тъ поколенія. Еврей-тъ утвърждаватъ че венчкы-тъ книги на В. Завѣтъ сж ся прѣгледали отъ Ездрѣ и отъ Велико-то Съборище. Ако Ездра е събралъ въ едно рѣкописы-тъ и ги е прѣгледалъ внимателно, той може да е вмѣстилъ въ тѣхъ пѣкон пяснителны думы; но такыя изясненія на чловѣкъ боговдѣхновенъ като Ездрѣ не развалятъ ни най-малко ученія-та на онѣзи книги. Ако Ездра е направилъ това, то бы обяснило защо пѣкон градове ся наричатъ съ имена които тѣ не сж носили прѣди завоеваніе-то на Ханаанскѣ-тъ земѣ. Онѣзи, които утвърждаватъ че Моисей е съчинитель-тъ на тѣзи книги, нѣматъ нуждѣ да отричатъ че той може да е ималъ пѣкон стары документы или прѣданія, които може да е употребилъ когато е писалъ исторіѣ-тъ си. Твърдѣ въроятно е че такыя прѣданія сж достигли до насъ слѣдство отъ Ноя прѣзъ Сима и Авраама до Израилтяны-тъ въ Египетъ; и ако Моисей подъ рѣководство-то Божіе е употребявалъ такыя документы, това обяснява защо въ 1-тъ и 2-тъ главѣ на Бытіе-то и въ нѣкои други части на петь-тъ книги Богъ ся назовава съ разны имена. Ако Моисей нанѣтиж ся е ползувалъ отъ такыя прѣданія, това пакъ не поврежда истинность-тъ и боговдѣхновеніе-то на книги-тъ му; защото като боговдѣхновенъ Моисей е былъ въ състояние да отбере пѣтиж-тъ отъ тѣзи прѣданія и да их приведе тѣи като да бѣше му направо отъ Бога съобщена.

Ако и да приедемъ че Моисей не е написалъ съ своѣ-тъ си рѣкѣ всякѣ думы въ тѣзи книги, и че Ездра може да е прибавилъ пѣколко изяснителны думы, и че Моисей може да ся е ползувалъ отъ пѣкон стары документы, доказательства-та сж пакъ достаточны да ны убѣдятъ че Моисей е съчинитель-тъ на пѣрвы-тъ петь книги на В. Завѣтъ.

Самы-тъ книги свидѣлствуватъ че Моисей ги е писалъ. Въ Исходъ 17; 14, слѣдъ единъ битвъ е писано: "Рече Господъ Моисею: Ини това въ книгѣ за поменъ..." (въ Еврейскѣ-тъ Библиѣ е прибавенъ и членъ-тъ, *книж-тъ*) като въ единъ добръ-пѣвѣтъ книгѣ. Въ Исходъ 24; 4 четемъ: "И написа Моисей венчкы-тъ Господни словеса." Въ Числа 33; 2 е писано: "И написа Моисей исходы-тъ имъ, споредъ пѣтуванія-та имъ, съ повелѣніе Господне." Въ Втор. 17; 18, 19 четемъ за бѣдѣщій Іудейскій царь: "И когато сѣдне на царскій си прѣстолъ да прѣпише въ единъ книгѣ за себе си прѣпише на тоя законъ отъ онѣзи която е прѣдъ свя-

щенны-тъ Левиты-тъ;" и въ Втор. 31; 9, 10, 11, свѣршкѣ-тъ на петь-тъ книги, четемъ: "И написа Моисей тоя законъ, и прѣдаде го на священны-тъ Левіевы-тъ сынове," като имъ повелѣлъ щото "въ свѣршкѣ-тъ на всякѣ седмѣ години," да го прочитатъ "прѣдъ венчкый Израиль въ слушаніе-то имъ." Въ Второзаконіе Моисей често споменува "тоя законъ," и "книж-тъ на тоя законъ" (Втор. 28; 61. 29; 20, 21), което показва че той бѣше писалъ единъ книгѣ, която трѣбваше да ся назива за народъ-тъ. Нанѣтиж тѣзи приводи не показватъ положително че Моисей е написалъ пѣрвѣ-тъ отъ петь-тъ книги, но ако той е написалъ послѣдующы-тъ чѣтыри книги твърдѣ въроятно е че той е написалъ и пѣрвѣ-тъ, защото тя служи като въведение на другы-тъ, и толкова тѣсно е свѣрзана съ тѣхъ щото безъ неѣхъ тѣ не могѣтъ да ся разумѣютъ добръ. Писатель-тъ на послѣднѣ-тъ чѣтыри книги основава свои-тъ си изложенія върху изложенія-та на пѣрвѣ-тъ книгѣ. Въ първо-то мѣсто въ Исходъ, дѣто ся споменува за Бога, е писано: "Чу Богъ въздыханія-та имъ, и поменѣ Богъ завѣтъ-тъ си съ Авраама, Исаака, и Іакова;" и въ сжщо-то мѣсто той нарича Израилевы-тъ сынове "свой народъ." Тѣзи думы ся основаватъ на оно-ва що е писано въ Бытіе за завѣтъ-тъ който Богъ направилъ съ Авраама и съ сѣме-то му, п безъ изложеніе то за този завѣтъ въ Бытіе, пѣхѣ да сж непонятны. Нанѣтиж цѣла-та исторія на Еврей-тъ е тѣи основана на този завѣтъ щото Моисей е трѣбовалъ непрѣмѣнно да напише пѣщо за него прѣди да изложи подробно Еврейскѣ-тъ исторіѣ въ другы-тъ чѣтыри книги. Прочее, тѣзи петь книги не могѣтъ да ся считатъ като отдѣльны и независимы книги, но сж толкова привѣрзаны помежду си, щото въ сжщность тѣ сѣставятъ само единъ книгѣ, и слѣдовательно ако Моисей е написалъ чѣтыри-тъ послѣднѣ книги, той е написалъ и пѣрвѣ-тъ.

Когато разгледамы внимателно и другы-тъ книги на В. Завѣтъ ще намѣримъ че тѣ ся отправятъ толкова често къмъ законы-тъ, исторіѣ-тъ и словеса-та на Моисея, щото е явно че петь-тъ книги тогава сж были добръ-извѣстны и общепріеты за неговы списанія.

(Слѣдѣ).

ОТВАРЯНИЕ-ТО НА ПАРИЗКО-ТО ИЗЛОЖЕНИЕ.

Паризко-то Изложение ся отворило на 1-й Маія (н. к.) съ голѣмъ блясъкъ и съ голѣмо тържество въ присѣствіе-то на Галекскій-тъ Князь, наслѣдникъ-тъ на Англійскій-тъ прѣстолъ, на наслѣдникъ-тъ на Данскій-тъ прѣстолъ и на венчкы-тъ чуждестранны Посланницы и Министры.

Когато Маршалъ Макъ-Махонъ заедно съ венчкы-тъ Френскы Министры прѣстигилъ до мѣсто-то на Изложение, наречено Марсово поле, Министръ-тъ на Търговіѣ-тъ, изрекълъ слѣдующе-то словце, косто пѣи скратывамы тука.

"Г-не Прѣдсѣдателю на Републикѣ-тъ, Г-не Прѣдсѣдателю на Сенатѣ-тъ, Г-не Прѣдсѣдателю на Камарѣ-тъ на Прѣдставители-тъ, — Вый идите да отворите единъ палатъ посвятенъ за прославление-то на промышленность-тъ и на миръ-тъ, едно дѣло сжпо за нашѣ-тъ странѣ, защото той показва по единъ осязателенъ начинъ стремленія-та ѣ за сѣединеніе, съгласіе, образованіе и на-

прѣдѣкъ. Позволете ми при влазніе-то ви въ това мѣсто да ви поднесѣмъ почетъ-тъ на Комисары-тъ по Изложението, и да ви кажѣмъ, въ тѣхно имѣ, добръ дошли. Идеѣ-та за това Изложение ся породилъ на другій-тъ день когато Република-та пріе окончателно-то си одобреніе чрѣзъ полаганіе-то въ дѣйствиѣ на Конституціѣ-тъ ни. Съ поканваніе свѣтъ-тъ на едно голѣмо съревнованіе, отваряніе-то на което ся опрѣдѣли за 1-й Маія (н. к.), 1878, Правительство-то на Републикѣ-тъ показа наклонности-тъ си и цѣль-тъ си за коѣто то желалше отъ тукъ нататѣкъ да посвати усилія-та си и дѣятельность-тъ си. То засвидѣлствувало върваніе-то си въ твърдость-тъ и въ полезность-тъ на учрежденія-та които страна-та бѣше усвоила. То прогласилъ повѣренность-тъ си въ съчувствія-та на чуждестранны-тъ Правительства. Планъ-тъ за Изложение-то ся пріе добръ навсѣкѣдѣ, и на 29-й Іюлія (н. к.) 1876, той ся одобрилъ законно отъ Правительство-то. Венчкы-тъ зданія на Изложение-то сж были въздигнѣты и украсены съ венчкы-тъ чудеснѣ на некуства-та, науки-тъ, земледѣліе-то и промышленность-тъ, испратены отъ венчкы-тъ части на свѣтъ-тъ, вѣтрѣ въ 20 мѣсецы. Тѣзи зданія, по величинѣ-тъ си, по число-то и по разнообразіе-то на пѣща-та, които тѣ обематъ, надминуваѣ прѣжнѣ-тъ ни изложенія.

Азъ вы молижъ, Г-не Прѣдсѣдателю на Републикѣ-тъ, да обявите Изложение-то отворено, и да ми позволите да вы разведѣмъ заедно съ Министры-тъ ни и съ знамениты-тъ ни гости изъ стапѣ-тъ му. Вый ще намѣрите въ тѣхъ, смѣижъ да кажѣмъ, едно зрѣлище, което ще задоволи жарко-то ви отечестволюбіе. Ще видите че Франція, оздравена за бѣдѣще-то си, подъ защитѣ-тъ на единъ политическѣ системѣ която е сжжна за неѣхъ, е почнѣла сега да работи съ новѣ дѣятельность и енергіѣ. Ще видите още че тя работи съ повече жаркость отколкото непрѣди да умножи онѣзи произведенія, които правятъ честь на художницы-тъ ѣ, които улучшаватъ и улесняватъ животъ-тъ на хора-та, въздигатъ нравственно-то положеніе на общество-то, и умножаватъ добринѣ-тъ на цивилизаціѣ-тъ за благополучіе-то и славѣ-тъ на чловѣческый-тъ родъ."

Маршалъ Макъ-Махонъ му отговорилъ:

"Г-не Министре, — Азъ съречно сподѣлямъ чувства-та които изразихте, и вървамъ съ васъ че наше-то Изложение ще има голѣмѣ и законнѣ сполукѣ. Сърадвамъ васъ и сътрудницы-тъ ви за великолѣпнѣ-тъ сполукѣ коѣто придобыхте чрѣзъ усилія-та си, и за коѣ-то азъ ся радвамъ да могѣ да направѣмъ цѣль свѣтъ да засвидѣлствувало. Ный имамы да благодаримъ и на чуждестранны-тъ народы за дѣто нанѣлно пріехѣмъ призовкѣ-тъ която имъ ся направи отъ Франціѣ. Въ име-то на Републикѣ-тъ, азъ обявямъ Всеобщо-то Изложение на 1878 отворено."

Щомъ Маршалъ-тъ изрекълъ словце-то си, топове-тъ поздравили отваряніе-то на Изложение-то съ гърмежы-тъ си, и народъ-тъ ся стекълъ изведнѣждѣ да го посѣтѣва.

Дописникъ-тъ на *Л. Таймса* казва за Изложение-то така: "То може да ся счита до тукъ за сполучливо. Цѣль-тъ свѣтъ е зель участіе въ него, и пынѣшнѣ-тъ геній въ венчкы-тъ му клонове ся прѣдставлява тамъ. Въодушевленіе-то въ него ся е умножило отъ при-

сѣтствіе-то на 300,000 чуждестраннѣцы. За единъ день раздѣленіе-то на политическы-тъ партіѣ бѣ забравено, защото венчкы-тъ партіѣ ся видѣхѣ да участвуватъ въ тържество-то. Даже чернѣ-тъ небосклонъ задъ границы-тъ ся бѣше забравилъ. И нанѣтиж, отваряніе-то на Изложение-то бѣ едно тържество на миръ, тишинѣ и надеждѣ. Има надежда че миръ-тъ ще прѣобладае и по възвѣ, и че цѣла Европа ще доде тука полеска лека да си почине отъ трудовѣ-тъ си.

КАКВО Е НАПРАВИЛА ПАРА-ТА ЗА ФРАНЦИЈ.

Споредъ послѣднѣ-тъ официалны статистики парны-тъ машини въ Франціѣ извѣриватъ работѣ-тъ на 4,500,000 копѣ или на 31,590,000 хора. Като извадимъ старцы-тъ, жены-тъ и дѣца-та, число-то на работны-тъ хора въ Франціѣ извѣриватъ 10 пѣти повече работѣ отколкото венчкы-тъ работници въ неѣхъ могѣтъ да извѣриватъ. Парны-тъ машини и улучшены-тъ орѣдіѣ доставятъ на Франціѣ единъ годишнѣ нечѣлж около 240,000,000 т. л. Ако тѣзи машини и орѣдіѣ да ся унищожѣхѣ изведнѣждѣ, тамъ нещѣше да има доста хора и животны да доставятъ едно равностойще количество силѣ, и даже ако да имаше, не пѣше да има средство чрѣзъ което да ся достави пуждна-та храна за подпоркѣ-тъ имъ.

ГЛАДЪ ВЪ КИТАЙ.

Едно писмо отъ Китай отъ 7 Февр., обнародвано въ Лондонскій-тъ *Таймс*, расказва слѣдующе-то за ужаснѣ-тъ гладъ въ сѣверны-тъ области на Китай. По причинѣ на нѣманіе дѣждѣ сѣнды-тъ не станѣли въ тѣзи области три години прѣдѣ, и необыкновеннѣ-та строгость на минѣж-тъ зимѣ умножили твърдѣ много страданія-та на народъ-тъ. Число-то на онѣзи които страдатъ много отъ гладъ-тъ е около 9 миліона. Мѣжѣ-тъ продаватъ земѣ-тъ си, жены-тъ и дѣщери-тъ си за хранѣ. Тѣ събарятъ къщя-та си, ядѣтъ корени, лешове и единъ видъ прѣсть. Тѣ даже въ нѣкои случаи ядѣли свои-тъ си дѣца. Мѣжѣ, жены и дѣца падатъ отъ гладъ покрай пѣтища-та, и даже прѣди да умрѣтъ тѣ ся нападатъ отъ гладны кучета и свѣрѣкы. Тѣ нѣматъ и водѣ, и страдающы-тъ въ нѣкои мѣста ходѣли по половинѣхъ день за водѣ. Бѣдѣще-то е твърдѣ ужасно за тѣзи хора, защото въ много части нѣманіе-то на дѣждѣ и семе, и слабость-та имъ ги правятъ да не могѣтъ да ся приготвятъ за жетѣжъ и тѣзи години.

Китайско-то Правительство е назначило около 200,000 т. л. за спомаганіе на страдающы-тъ, и една голѣма помощь имъ ся е пратила отъ Англіѣ и отъ Америкѣ. Мисіонери-тъ въ страдающы-тъ области събрали голѣмѣ сумѣ пары, и их раздали сами на нуждающы-тъ ся. Но венчка-та помощь была твърдѣ недостаточна, и споредъ едно изложение, хора-та мрѣли като мухы-тъ въ есенно врѣме.

Едно дружество въ Індіѣ проводило едно окръжно писмо до военны-тъ докторы въ Британскѣ Індіѣ, въ което искатъ тѣхно-то мнѣніе относительно до слѣдствія-та на повседневно-то употребленіе на ромъ-тъ отъ млади-тъ войнѣцы. Отговоръ-тъ на венчкы-тъ докторы, безъ исклученіе, былъ че ромъ-тъ поврежда благосостояніе-то на войнѣцы-тъ.

ПОЛИТИЧЕСКИ ПОВИНИ.

СЛОВО-ТО НА Г-НА ХАРДИ.

Стандардъ.

Языкътъ, който Г-нъ Харди, Английскій-тъ Министръ за Индіѣ, употреби въ слово-то си върху Источный-тъ Въпросъ, ще ся чете съ задоволствие въ цялѣ Англиѣ. Както очаквахмы, той повторилъ думы-тъ на Министры-тъ прѣди Парламентъ-тъ да ся распусне за Великенскѣ-тъ почивкѣ. Той казалъ че Английско-то Правителство ся придържа о договоры-тъ, и обявява чедна Сила не може да развали Паризкый-тъ Договоръ безъ съгласіе-то на други-тъ конто сѣ го подписали. Въ Англиѣ, казалъ той, нѣма военна партія, но всичкый-тъ народъ усѣща нужность-тъ за поддържаніе-то на ненарушимость-тъ на договоры, и не е наклоненъ да позволи щото поднесе-тъ на Владѣтеля му да ся счита за безсиленъ. Ный не искамы нищо неумѣстно или унижительно за Русіѣ, но само изпълненіе-то на онова което тя сама пріе за справедливо прѣди нѣколко години. Съ по-малко ный не ще ся задоволимъ.

Скотсманъ.

Г-нъ Харди казалъ че наша-та флота е влѣзла въ Дарданелскый-тъ Проливъ защото Русси-тъ заплашвали Цариградъ, когато по-точно щѣше да бжде да каже че Русси-тъ заплашихъ Цариградъ защото наша-та флота влѣзе въ Дарданелскый-тъ Проливъ. Той благоволилъ да повтори исторіѣ-тъ за нужность-тъ да ся покровителствувать Английскы-тъ подданици въ Цариградъ; той още утвърдилъ че Велика Британія имала право да прати флотъ-тъ си тамъ като една Сила, която е подписала Паризкый-тъ Договоръ. Такова едно чудно утвържденіе не може да има голѣмъ стойность, защото то направо нарушава Договоръ-тъ, и влазаніе-то на флотъ-тъ ни въ Мряморно море станжъ вопрѣки протестуваніе-то на Портъ-тъ. Политика-та на наше-то Правителство трѣбва наистинѣ да бжде лоша, ако такъвзи высокопоставенъ Министръ като Г-на Харди не може да намѣри по-силно оправданіе за неѣжъ отъ онова което далъ въ слово-то си въ Брядфордъ.

ЗАЯВЛЕНИЕ ЗА МИРЪ ВЪ АНГЛИѢ.

Дейли Нюсъ.

Голѣмо-то събрание което станжло тѣзи дни въ Манчестеръ единодушно ся произнесло че Правителство-то на Лордъ Биксфордъ е едно прѣпятствіе за миръ-тъ. Г-нъ Брайтъ въ едно дълго историческо слово доказалъ това. Англія никога не е могла да ся повѣри на думы-тъ на Правителство-то си относительно до Источный-тъ Въпросъ. Едно нѣщо ся е говорило въ Камаръ-тъ на Лордове-тъ, а друго въ Камаръ-тъ на Прѣдставители-тъ; въ единъ-тъ е имало таниственны и страшны обявленія, а въ другъ-тъ — меки утѣренія. Г-нъ Брайтъ говорилъ ясно, но не твърдѣ силно, върху прѣпятствія-та, конто Английско-то Правителство поставя срѣщо събрание-то на Конгресъ-тъ. Колкото повече настояща-та пензѣстность трае толкова по-силна става отговорность-та на онѣзи, конто сѣ прѣпятствували за рѣшеніе-то на Источный-тъ Дѣла чрѣзъ единъ Европейскы Сѣборъ. Ный не можемъ да ся призовемъ да правимъ войны-тъ на Европѣ, за конто нейны-тъ Правителстваникъ не бързатъ да выупълномочавать.

Но ако ся въоръжавамы за защитѣ-тъ на нѣкон прѣдполагамы Английскы интересы, врѣме е вече щото Правителство-то да ни каже кон сѣ тѣ, заслужаватъ ли да ся биѣмъ за тѣхъ, и послѣ далъ война-та е единъ-то или поне най-добро-то средство за да ги защитимъ. Додѣто то не направи това, наши-тъ военны приготвленія оставатъ безъ оправданіе. Ный можемъ наконецъ да влѣземъ въ единъ ужасенъ войнѣ, защото ный ся намирамы въ рѣжѣ-тъ на единъ челоуѣкъ. Но ако бы да влѣземъ, то ще бжде противъ сѣжденіе-то и волижъ-тъ на милионы души отъ най-благоразумны-тъ Англичаны, и противъ тѣхны-тъ усърдны протесты. Въ такъвъ случай, каквото и да ся случи, едно голѣмо задоволствие ще бжде за единъ кой-да-е Англичанинъ да може да каже че той нѣма никакъкъ отговорность за единъ голѣмъ глупость, за едно безмѣрно прѣстѣпленіе, но че чрѣзъ вліяніе-то си и дѣйствиѣ-то си той е направилъ венчико за да го прѣдвари.

ПРѣДЛАГАЕМО-ТО ВЗАИМНО ОТТЕГЛЯНІЕ НА АНГЛИЙСКИ-ТЪ И РУСКИ-ТЪ СИЛЫ.

Ла Франсъ.

Прѣговоры-тъ за едно съврѣменно оттегляніе на Английскы-тъ и Рускы-тъ силы ся напуснѣхъ, и прѣдложеніе-то за събиране-то на Конгресъ-тъ пакъ ся е подновило. Сега ся търсяла една формула която да може да отмахне доказливости-тъ на Англиѣ и Русіѣ, и да направи да ся събере Конгресъ-тъ. И ако трѣбва да вѣрвамы онѣзи конто мыслятъ да познаватъ тайны-тъ на Дворе-тъ, такава една формула вече ся намѣрила. Цѣль-та на Князь Бисмарково-то послѣдно прѣдложеніе была да ся остави на Конгресъ-тъ да рѣши какъ Договори-тъ на 1856 и 1871 сѣ ся докачили отъ сегашный-тъ Договоръ на Св. Стефанъ, вмѣсто да разглежда само послѣдній-тъ. Тѣзи формула като не ся счела за задоволителнѣжъ отъ С. Петербургскый-тъ Дворъ, или отъ Лондонскый-тъ, или може-бы и отъ двата, тя ся замѣтила съ слѣдующъ-тъ:— Да ся турятъ прѣдъ Конгресъ-тъ прѣжнии-тъ Договори тѣи както и Договоръ-тъ на Св. Стефанъ, и Конгресъ-тъ да извлече отъ тѣхъ едно приѣмлемо съединено нѣщо. Разлика-та между тѣзи и прѣжтѣ формулы е неосязателнѣж, но нѣкон намиратъ въ неѣжъ единъ неутралижъ осповѣж, върху който Англія и Русіѣ може да пріематъ Конгресъ-тъ.

Насіоналъ Цайтунгъ, Берлинъ.

Всичкы-тъ усилія на дипломатіѣ-тъ сѣ съсрѣдоточены върху двѣ точки. Англія нека щото Русіѣ явно да ся откаже отъ право-то да въвежда въ Истокъ нѣкакво промѣненіе безъ съгласіе-то на Силы-тъ, конто сѣ подписали Паризкый-тъ Договоръ, и че тя нѣма власть да измѣня нѣщо въ Истокъ чрѣзъ сключваніе Договоръ съ Турціѣ. Русіѣ не ще да обяви това. Отъ другъ странѣ, прѣговори-тъ за миръ не ще ся починѣтъ додѣто и двамата противници не оттелятъ силы-тъ си на равно отстояніе отъ срѣдъ-тъ на стратегическы-тъ мѣста. По начало, и двѣ-тъ Силы пріематъ полезность-тъ отъ това оттегляніе. Тѣ казватъ да, като си запазватъ право-то да кажатъ не, когато минута-та за оттегляніе-то ще доде. Тѣзи прѣговори ны правятъ да мыслимъ че въпроси по начало ся разглеждатъ, защото никаквы

устѣпки на дѣло не ще ся направятъ. Англія жєлає войнѣ-тъ, и тѣкмо защото Русіѣ знає това, тя не ся винуца въ борбѣ-тъ. Но когато въоръжаваніѣ-та ся свѣршѣтъ и отъ двѣ-тъ страны, тогава ще видимъ какво сѣ стрували на дѣло тѣзи прѣговори върху предметъ-тъ на начала.

РУСИЯ.

Слѣдующе-то четемъ въ С. Петербургскѣ-тъ Газетѣ:

“Нѣкон чуждестранни вѣстници сѣ ся заловили да доказватъ че въ тѣзи минуцы Русіѣ занимава едно уединено положеніе въ Европѣ, и че съчувствія-та на народы-тъ относително до Источнѣ-тъ кризѣ клонятъ откъмъ Англиѣ. Ако Английско-то Правителство и да ся опыта чрѣзъ окръжно-то писмо на Лордъ Салзбери да направи хора-та да повѣрватъ че то защищава едно дѣло отъ общъ интересъ, малцина сѣ конто ся повѣрвали това. Оплакванія-та и притязанія-та на Руманіѣ, откато Г-нъ Братіѣно пѣтува въ Виѣнѣ и въ Берлинѣ, прѣстанѣхъ да влѣнуватъ Европѣ. Като видѣ студениѣ-тъ съ който притязанія-та на Гърцы-тъ сѣ были пріѣты, притязанія толкова не наврѣмѣнны колкото Елинекы-тъ интереси ся намиратъ напълно запазени отъ Договоръ-тъ на Св. Стефанъ, Англія побърза да примири Гърцы-тъ съ Турцы-тъ.

Непріятельскы-тъ вѣстници на Славяны-тъ не сѣ успѣли по-добрѣ въ усилия-та си за да посѣѣтъ несъгласіе между Българы и Сърбы, и Сърбы и Русы. Каквото и да казватъ, Христіанскы-тъ населенія на Балканскый-тъ Полуостровъ продължаватъ да вѣрватъ въ Договоръ-тъ на Св. Стефанъ. Правителства-та на Франціѣ, Италиѣ и Германіѣ стоѣтъ на странѣ, като не клонѣтъ нито кѣмъ Русіѣ нито кѣмъ Англиѣ. Венчка-та важность на кризѣ-тъ ся намира заключена въ кръгъ-тъ на Рускы, Австрійскы и Английскы интересы.

Но тѣзи интереси сѣ тѣи разнообразни щото е толкова невѣзможно да ся направи единъ съюзъ между Австрійѣ и Англиѣ противъ Русіѣ, колкото и между Русіѣ и Австрійѣ противъ Англиѣ. Благодареніе на това неключително положеніе за дѣто не е могло да ся образува нѣкой съюзъ въ Европѣ и така една обща война до сега ся е избѣгнѣла.

Отъ слово-то на Лордъ Дерби ся види че Англія е направила прямы прѣдложенія на Австро-Унгарско-то Правителство за единъ съюзъ противъ Русіѣ. Почти доказано е че Англія прѣдложила на Австрійѣ да въоръжи 300,000 души като ѣ достави сега 30 милиона а. л. за влазаніе-то ѣ въ войнѣ-тъ, и послѣ по единъ миллионъ а. л. на день прѣзъ всячко-то врѣме колкото трає. Австріѣ е отблъснѣла тѣзи прѣдложенія, защото ся види че, отъ падаіе-то на Наполеона III насамъ, тя ся е рѣшила да не сѣжева окончателно пріятелство-то си съ Русіѣ и Германіѣ. Но въ всякой случай, съюзъ-тъ на Австрійѣ не ще бжде възможенъ освѣнъ съ другъ единъ сухонѣжъ Силѣ.

Прочее, не е вече въпросъ за уединеніе-то на Русіѣ или на Англиѣ; по-точно ще бжде да кажемъ че положеніе-то на Европѣ не позволява да стане никакъкъ важнѣжъ съюзъ. Отъ тѣзи отрицателны нѣща завьенъ за сега въпросъ-тъ за миръ или за войнѣ.

ЕЛИНИЗМЪ-ТЪ ПРѣДЪ КОНГРЕСЪ-ТЪ.

Напоследѣкъ една брошурка подъ горно-то заглавіе ся е появила на Френскый языкъ, на който съдържаніе-то е было обнародвано по-напрѣдъ на Гръцкый языкъ въ вѣстникъ “Траки.” Тя говори съ твърдѣ нападателенъ тонъ противъ Русіѣ и противъ Българскый-тъ народъ, и най-послѣ призовава Конгресъ-тъ, който ще става въ Берлинѣ, да земе въ вниманіе притязанія-та на Гърцы-тъ.

Най-напрѣдъ съчинитель-тъ ѣ доказва исторически че Тракіѣ и Македоніѣ сѣ были отъ 2-3 хиляды години насамъ населени съ Гърцы. Ако ся е случило да има сега въ тѣзи области Българы, тѣ сѣ были новыкани тамъ отъ Гърцы-тъ и отъ Турцы-тъ да имъ работятъ земи-тъ и да имъ пасѣтъ стада-та. Ако нѣкон статистики, направены отъ Българы или отъ тѣхны-тъ пріѣтели и да показватъ доста голѣмо число-то на Българско-то населеніе въ тѣхъ, то е четѣ смѣтали за Българы не само Българы-тъ, но и Гърцы-тъ конто говорѣли Българскый-тъ языкъ (!) Той пріема че едно голѣмо число Гърцы сѣ ся прѣселили въ разны врѣмена отъ Тракіѣ и Македоніѣ въ Южнѣ Русіѣ и въ Руманіѣ, конто были сега изгубени за Гръцкѣ-тъ народность, но че Гърцы-тъ пакъ сѣ много въ тѣзи области; и че не е лесно нѣщо да ся направи да нечезне отъ земѣ-тъ една народность която е брѣла до 25 милиона души (!) Той пріема че има 750,000 Гърцы и 300,000 Българы въ Македоніѣ; и 860,000 Гърцы и 390,000 Българы въ Тракіѣ, и казва че засма тѣзи числа отъ Консулскы статистики (?). Послѣ той прѣпорѣчва на бждѣщый-тъ Конгресъ, ако сека да знає точно-то число на населеніе-то въ Тракіѣ и Македоніѣ, да го смѣта не като Българы и Гърцы, но като Схизматици и Православны.

Ный, казва съчинитель-тъ, никога не ще тършимъ щото овчари-тъ и орачи-тъ, конто толкова често сѣ ся показвали и сега всякой день ся показватъ какви сѣ дивацы, и конто никога не сѣ были притѣжатели на земѣ-тъ отсамъ Балканъ-тъ, да държатъ подъ свое управленіе гражданы-тъ, търговцы-тъ, банкеры-тъ, лѣкари-тъ и учени-тъ, да имъ налагатъ языкъ-тъ си, да насилватъ религіозны-тъ имъ убѣжденія и да ги каратъ да ся отказватъ отъ народно-то имъ сѣществованіе. Той сключва брошурѣ-тъ си така: “Не! хиляда пѣти не! Елинекы-тъ населенія въ Тракіѣ и въ Македоніѣ никога не ще бждѣтъ управляваны отъ Българы-тъ, защото тѣ не можѣтъ да поддържатъ това право нито по завоеваніе, нито по прѣвѣходство на цивилизаціѣ или число. Не! Европа въ вторѣ-тъ половинѣ на XIX вѣкъ, тѣзи Европа която нѣма вече да ся слави за дѣто е произвела завоеватели прѣобразователи като Юліѣ Кесарѣ и Наполеона, не ще прѣдаде на омразно опустошеніе плодonoсны и великолѣпны земи, и не ще ся остави да види да ся установи подъ хубаво-то небе на Истокъ единъ новъ деспотизмъ, една угнетителна снстема опытувана напразно отъ Крумовцы-тъ, и на който Монголскы-тъ души на Тамерлана и на Ченгизъ-Хана быхъ рѣкоплескали отъ дѣно-то на Адъ-тъ.”

Доказательства-та и идеи-тъ на съчинитель-тъ на тѣзи брошурѣ сѣ толкова глупавы и смѣшны, щото ный не считамы за нужно да ги опровергавамы въ листъ-тъ си.

БЪЛГАРСКА-ТА ДЕПУТАЦИЯ.

Г-нъ П. В. Оджаковъ, въ единъ допискъ до "Одеский Вѣстникъ" отъ 22 Апр. 1878, № 90, като говори за Българскы-тъ прѣдставители, които поднесъхъ на 10-й минжлаго на Великий-тъ Дукъ Никола единъ благодарителенъ адресъ отъ странъ на цѣлый-тъ народъ за Рускый-тъ Императоръ, казва така:

"Тѣхно-то избрание, както трѣбваше да ся очаква, станжло по Турекъ-тъ системъ; не ся избрали по-добри-тъ хора на Българіѣ, а както ся случило, т. е. по знакомство. Особенно ся забѣлѣва между тѣхъ отсѣгствіе-то на Рускы-тъ въспитаници! Защото въ Българіѣ Рускы-тъ въспитаници не сж въ уваженіе у чорбаджіи-тъ и туркофили-тъ, а, както е извѣстно, при сегашнѣ-тъ анархіѣ въ Българіѣ играйтъ роль чорбаджіи-тъ и Руссофоби-тъ. Между прѣдставители-тъ е имало само единъ Рускы-тъ въспитаникъ на Московскый-тъ Университетъ, който, впрочемъ, никога не е былъ Славистъ, и нищо не е писалъ по Българскы-тъ работы. Но Западни въспитаници е имало твърдѣ много между тѣхъ, даже и Римско-Католическы-тъ Архимандрити. Ето какво е вліяніе-то на Русіѣ въ Българіѣ! А Западна Европа още ся смущава отъ въображаемо-то вліяніе на Русіѣ въ Истокъ! Наистинѣ, Българско-то селско население е признателно на Русіѣ за освобождение-то му отъ 500 годишно-то му робство, но градско-то търговско-чиновническо население не обича нито Руссы-тъ, нито Българскы-тъ Руссофили! На другый-тъ день, на 11 Апр., по-голъма-та часть отъ прѣдставители-тъ ся завържихъ на отечества-та си, а само 15-20 души останжхъ за да отиджтъ въ С. Петербургъ. Въ това сж-що-то врѣме 150 Българи, мъжіе, жени и дѣца, които ся завърщали отъ заточение, ся търкаляхъ въ калѣ-тъ при станціѣ-тъ на желѣзницѣ-тъ; тѣ простирали рѣцѣ-тъ си за милостыніѣ, а Българскы-тъ прѣдставители не обръщали никакво вниманіе. Азъ съ голѣмъ трудъ сполучихъ да ги убѣдѣ да даджтъ по нѣколко франка за да ся купятъ хлѣбъ за гладны-тъ! Отъ 70 чело-вѣцы азъ приехъ до 200 рублы отъ общинскы-тъ кассы, защото тѣотъ своѣ-тъ си кесіѣ не благоволихъ да даджтъ ни копейкѣ!! Ето какви патриоти Българи сж избрани отъ народъ-тъ за защитѣ-тъ на неговы-тъ интересы! Тѣ навикнж-ли да очакватъ всякакви подароцы и благодаренія отъ Русіѣ, който, впрочемъ, помежду си наричатъ "мужишкѣ странъ"! Бѣдныи Българскый народъ! Кой ще го избави отъ иго-то на тѣзи чорбаджіи, западницы и монасы?"

Тѣзи обвиненія върху Българскы-тъ прѣдставители отъ Г-на П. В. Оджакова изнекватъ едно общо опроверженіе отъ тѣхнѣ странъ въ Рускый-тъ Печатъ, а азъ като единъ отъ тѣхно-то число ще кажѣ че тѣ сж съвсѣмъ безосновни и безсмыслени. Ето зашто:

1) Избрание-то на прѣдставители-тъ, ако не въ всички-тъ окрѣжія на Българіѣ, то въ повече-то отъ тѣхъ, е станжло въ редовны събрания и съ редовно гласоподаваніе, а не случайно. Избрание-то на вторѣ-тъ депутаціѣ за С. Петербургъ станж по единъ Парламентаренъ и редовенъ начинъ, защото първо ся назначихъ нѣколко кандидати съ тайно гласоподаваніе, и послѣ потрѣбно-то число прѣдставители ся избра отъ тѣхъ пакъ съ тайно гласоподаваніе. Не помнѣж добръ далъ Г-нъ О-

джаковъ присѣтствуваше на това избрание, но той може да ся научи за него отъ другари-тъ си Българи, които служатъ като прѣводачи при Рускы-тъ чиновници и които ся намѣрихъ въ стаѣ-тъ дѣто то станж.

2) Не е истина че между прѣдставители-тъ е имало само единъ Рускы-тъ въспитаникъ. Азъ до колкото знаѣ имаше 7 души, Г-нъ Мелетій, Митрополитъ Софійскый, Г-нъ Климентъ, Епископъ Русчукскый, Г-нъ Пантеленмонъ, Игуменъ Рилскый, Г-нъ А. Маноловъ отъ Габрово, Г-нъ П. В. Горбановъ отъ Еленѣ, Г-нъ Д. Х. Коцевъ отъ Софіѣ и Г-нъ С. Стамбуловъ отъ Търново. За Петербургскѣ-тъ депутаціѣ ся избрахъ четири Рускы-тъ въспитаници, и освѣнъ тѣхъ още трима души които познаватъ Рускый-тъ языкъ.

3) Между прѣдставители-тъ не е имало Римско-Католическы-тъ Архимандрити. Едно духовно лице имаше, което ся е учило въ Римъ, но то самѣ е отъ Православни въпросовѣданіе, и служи на Православни Българи.

4) Никой отъ прѣдставители-тъ не отказа да спомогне на заточены-тъ Българи, които си отивахъ за родны-тъ си мѣста, было отъ общинскы, было отъ свои пары. Сумма-та, която Г-нъ Оджаковъ е очаквалъ да ся даде отъ прѣдставители-тъ въ този случай, може да не е была толкова голѣма, но той самъ признава че тѣ сж дали едно количество пары, и то е доста.

5) Не е истина че Рускы-тъ въспитаници не сж въ уваженіе въ Българіѣ. Напротивъ, тѣ сега занимаватъ най-высокы-тъ службы и иматъ най-голъмо-то вліяніе тамъ.

6) Наконецъ, думы-тъ Чорбаджіи, Туркофили и Руссофоби сж съвсѣмъ безсмыслени, защото днесъ венчкы-тъ Българи сж въодушевени отъ сжщы-тъ признателны чувства къмъ Великѣ Русіѣ, и венчкы сж готови да съдѣйствуватъ за устройство-то на освобождено-то ни отъ еднородны-тъ и еднородны-тъ ни братія отечество. Единъ Прѣдставитель.

РАЗНЫ НОВИНЫ.

Князь Дондуковъ Корсаковъ, Рускый-тъ Компаринъ, който ще има върховнѣ-тъ власть въ Българіѣ прѣзъ врѣме-то на Руско-то занимање, минжлий-тъ петѣкъ пристигнжлъ въ Тулѣ, дѣто Българско-то население заедно съ любимыи си Епископъ Г-на Климента го посрѣщнж-ло съ голѣмо тържество и всхрищеніе. Види ся че оттамъ той цѣлъ да замине за навѣтрѣ въ Българіѣ.

Л. Хералдъ казва че тѣзи дни мнозина Гърци дошли отъ Тракіѣ въ Цариградъ съ цѣлъ да ся съвѣтуватъ съ тукашны-тъ първенцы Гърцы и съ Церковны-тъ власти за да поднесжтъ свои-тъ оплакванія противъ Руско-Българскы-тъ власти на Посланицы-тъ на Европейскы-тъ Силы. Тѣзи оплакванія были че Руссы-тъ искали да зематъ войници и отъ Гърцы-тъ въ Тракіѣ, и че тѣ (Руссы-тъ) земали църквы-тъ и училища-та на Гърцы-тъ та ги прѣдавали на Българи-тъ.

Князь Лабановъ, новыи-тъ Рускый-тъ посланикъ прѣдъ Портѣ-тъ, пристигнж тука въ вторникъ.

Споредъ мѣстны-тъ вѣстницы Портата и Русіѣ не сж дошли още въ спора-зумѣніе за веднагашно-то испразднуваніе отъ Турскы-тъ войскы на крѣпости-тъ Шуменъ, Варнѣ и Батумъ.

Мѣстны-тъ вѣстницы продължаватъ да говорятъ още за възстаніе-то въ Родопскы-тъ горы. Споредъ тѣхъ съ възстаніицы-тъ (Помацы) сж ся съединили послѣдѣкъ и нѣкон Гърци и Мусулманскы Арнаути.

Вѣстникъ Обзоръ извѣстѣва че послѣдѣкъ 40 души отъ двигатели-тъ на възстаніе-то въ Дагестанъ, което станж минжлѣ-тъ годинѣ, были оеждени на смъртъ, и 3,600 души отъ възстаніицы-тъ были испратени на заточение въ Сибирѣ.

Писалище-то на Печатъ-тъ е пратило тѣзи дни едно извѣстіе на Басиретъ, въ което го мѣмри за дѣто държи нападателенъ языкъ противъ Българи-тъ. Нѣкон лоша работы сж ся направили на мирны-тъ Мусулманы въ Българіѣ, но здравомысличи-тъ Българи не ги одобряватъ и Правительство-то ся старае за да Рускы-тъ власти за спраніе-то на подобны злодѣянія. Турско-то Правительство жѣлае щото Българи-тъ и Мусулмани-тъ да живѣйтъ мирно заедно, и за това то прѣдпѣзѣва редакторъ-тъ на Басиретъ че ще унищожн вѣстника му, ако продължава да напада съ лоша думы Българи-тъ.

Руско-то Правительство прави голѣмы усилія за да приготви Балтійскѣ-тъ си флотѣ колкото е възможно по-скоро за пѣтуваніе.

Турско-то Правительство объявило на Посланицы-тъ на венчкы-тъ Европейскы Силы че иска да умножи гю-мрюкѣ-тъ на стоки-тъ, които ся вносятъ отъ Европѣ въ Цариградъ, Измиръ, Солунъ, Трапезонъ, Бейрутъ и Халепъ, съ по 2 на о/о за единъ годи-нѣ врѣме, т. е. вмѣсто 8 гр. да зема 10 на о/о. То иска да земе тѣзи мѣр-кѣ приврѣменно за да може да под-държи Мусулманскы-тъ бѣжанцы, отъ които въ Цариградъ имало още около 150,000 души. Англіѣ пріела прѣдложе-ніе-то на Портѣ-тъ, а другы-тъ Силы още не ѣ отговорили.

Споредъ Л. Хералдъ Порта-та има днесъ 4 корпуса войскѣ която ся намира отъ Макрикой на Мраморно-то Море до Ки-ліѣ или Румели-Фенеръ на Черно-то Море. Освѣнъ тѣзи войскѣ, то има и другѣ въ Юскюдаръ и въ Стамбулѣ.

Послѣдѣкъ Германскый-тъ Императоръ испратилъ по Мекленбургскый-тъ Дукъ Германскый-тъ воененъ орденъ за заслугѣ заедно съ едно саморѣчно привѣтливо писмо на Рускый-тъ царъ.

Рускый-тъ Императоръ заповѣдалъ да ся отсѣче единъ воененъ медалъ за въ споменъ на послѣднѣ-тъ войнѣ. Медалъ-тъ ще бѣде отъ темень тучъ за онѣзи които сж служили въ походѣ-тъ, но не сж были въ биткѣ; отъ ясенъ тучъ за чиновници-тъ и войници-тъ които сж ся били; и единъ сребрѣненъ медалъ за онѣзи които ся защищавали Шипченскый-тъ проходъ и твърдинѣ-тъ на Баязидъ прѣзъ обсадж-тъ ѣ отъ Турекъ-тъ войскѣ.

Англіѣскы комисіонери купували сега коніе въ Съединены-тъ Държавы у Америкѣ и имали намѣреніе да купятъ до 30,000.

Споредъ Басиретъ Руссы-тъ занимали съ силѣ стратегическы-тъ мѣста на Чурюкѣ-Су близо до Батумъ слѣдъ едно доста кърваво съпротивленіе. Това съ-

противленіе трѣбва да е было отъ ет-нѣ на населеніе-то, а не отъ Турекы-тъ войскѣ.

Минжла-та сжбота вечеръ-та единъ Германецъ (Соціалистъ) грѣмнжлъ ѣ пѣти съ револверъ върху Германскый-тъ Императоръ, който ся расхождалъ въ това врѣме въ отворенѣ калѣскѣ единичкѣ-тъ си дѣщеріѣ. За добръ честъ крупни-тъ не сполучили да ударятъ нито Императоръ-тъ нито дѣщеріѣ ѣ и убійца-та ся хванжлъ на часа.

Таймсъ казва че Англіѣско-то Правительство заповѣдало да ся испратѣ 12,000 Мартини-Хенри пушкы на Ма-тѣ, вѣроятно да ся раздаджтъ на П-дійскы-тъ войскы.

Единъ телеграмъ отъ Нью-Йоркъ ка-че на 18 Априліѣ единъ Германскы с-раходъ, на име Силбріѣ, пристигнжлъ въ Америкѣ въ пристанище-то на Мей-съ 700 пѣтинцы отъ които 63 души с-ли въ камары-тъ, а другы-тъ на ку-тѣ-тъ. За тѣзи пѣтинцы ся казва че с-ли Рускы морскы чиновници и войн-цѣ. С-раходѣ-тъ не ги изваждалъ на су-

Извѣстіе. — Едно Българско изгубѣ момиченце, на което име-то види ся д-Маріѣка, на около три години съ единъ лѣгъ като изгорено до дѣсенѣ-тъ му жѣдъ ся е донесло въ Столицѣ-тъ. ко баща му или майка му или родны-тъ му жѣлаѣтъ да знаѣтъ дѣ ся в-мира то сега, нека ся отнесжтъ до р-дакціѣ-тъ на "Зорницѣ."

ТЕЛЕГРАФИЧЕСКЫ ДЕПЕШИ.

London, 29 Апр. — Споредъ Тай-Лордъ Биктисфилдъ казалъ на Кон-Шувалова прѣдн трѣгваніе-то въ-Русіѣ трѣбва да припознае, подъ ка-вѣ да-е формѣ, че Европа трѣбва рѣши Источный-тъ Въпросъ.

С. Петербургъ, 30 Апр. — Полуо-ціѣлно ся опровергава че Руска-та во-ска ще напусне Св. Стефанъ прѣдн минуваніе-то на Англіѣскѣ-тъ флотъ отъ Мраморно-то Море, и прѣдн съв-шенно-то испразднуваніе отъ Турцы-на Шуменъ, Варнѣ и Батумъ.

Vienna, 30 Апр. — Камары-тъ удоб-ли кредитъ-тъ отъ 60,000,000 фіорне който ся искалъ отъ Правительство-то

С. Петербургъ, 1 Май. — Контъ Ш-валовъ пристигнж отъ Лондонъ. Прѣ-бладающе-то мнѣніе тука е че е безо-лезно за Русіѣ да прави устѣпки, ко нѣма добра надежда за миръ.

Говори ся че Контъ Валуевъ ще ме мѣсто-то на Князь Горчакова, кой още е злѣ боленъ.

London, 2 Май. — Увѣрватъ че повѣдъ ся дала на първыи-тъ Англ-скый корпусъ войскѣ да бѣде гото-за да трѣгне на 16 того.

Таймсъ отъ вторникъ обявѣва че выси отъ устѣпки-тъ които Русіѣ направи въ Българіѣ ако трѣбва да измѣнятъ ново-придобиты-тъ ѣ земли Азіѣ.

Vienna, 2 Май. — Австрійскый-тъ У-нистръ на Финанци-тъ объявилъ че нута-та за едно дѣйствіе може да до-ако Контъ Андраши и да ся старае събираніе-то на единъ Конгресъ, кой ся счита за вѣроятенъ.

Издава ся отъ Американско-то Евангел-Общество.

Редакторъ Т. Л. Байнгтонъ. Въ Американъ-Ханъ.

Въ Печатницѣ-тъ на А. Х. Болдѣиѣ.